

4529 3. Beh. af Forsl. t. Finanslov f. Finansåret fra 1. April 1873 til 31. Marts 1874. 4530

let Forflag om at bevilge den ældste Halvdel af hver Klasse Tillæget, men jeg mener, at man, naar man overhovedet vil imødekomme disse Personer, bør vedtage det principale Forflag og altsaa give dem Alle Tillæget paa een Gang. Her er jo desuden kun Tale om et Tillæg af 50 Rd., altsaa et mindre Tillæg end det, man har givet Underklasserne, Haandværkere og Arbejdere, som have en ligesaa stor Lønning som Premierlieutenanter. Jeg kan derfor ikke Andet end anbefale det principale Forflag.

Wojten: Da den ærede Ordfører ikke har udtalt sig om Realiteten af de Forflag, den ærede sidste Læser nu omtalte, finder jeg mig paa en Maade forpligtet til at knytte en Anbefaling til Forflagene om Lønningsforbedring i den Form, hvori de foreligge, da det paa en Maade er paa Foranledning fra min Side, at de ere komne til at foreligge i Dag. Jeg skal henstille til det høie Thing, hvilket af disse Forflag det vil foretrække. Jeg kan dertil føje, at de formelle Betænkeligheder, som den ærede Ordfører alt har udtalt, jo nu ere forsvundne, og da Forslagene kun gjælde for eet Aar, ville Hændeene ikke være bundne paa os, naar vi komme til Revisionen af Lønningsloven. Smidlertid tør jeg kun anbefale at stemme for det subsidiaire Forflag; i alt Fald vil jeg selv gjøre det af det Hensyn, at, om vi end have Ræt og Udgang til atter at borttage disse Lønnings-tillæg, vil det altid være forbundet med Ulemper at gjøre det, og da det er min Tanke, at vi ved Lønningslovens Revision ville komme til en noget anden Ordning af Lønningerne for de paagjældende Personer, hvorved de yngre Lønningsfatter blive beholdte, vil en saadan Ordning alligevel paa en Maade kunne foregribes ved det principale Forflag. Smidlertid er dette Hensyn ikke i og for sig afgjørende, og jeg skal som sagt henstille til det høie Thing, hvilket af disse Forflag det vil foretrække; men at stemme for et af dem, vil jeg i særdeles Grad anbefale. Jeg stemmer som sagt selv for det subsidiaire.

Winther: Hvad de to Forflag angaar, som den ærede sidste Læser omtalte, forekommer det mig virkelig, at det vilde være aldeles ubilligt at stemme for det subsidiaire. Man kommer herved til blot at tilfredsstille en Træng, som findes hos Halvdelen af disse Embedsmænd, thi jeg gad vidst, hvad det kan nytte den anden Halvdel, at deres Kammerater i eet Aar have haft en Lønningsforbedring, medens de selv ikke have faaet nogen

saadan. Under disse Omstændigheder vil jeg anbefale, at man stemmer for det principale Forflag eller for ingen af dem. Jeg vil ogsaa gjøre dette af en anden Grund. Da jeg nemlig har i Sinde at stemme imod nogle Bevillinger, der angaa døde Ting, vil jeg være saa meget mere imødekommende imod de levende Menneſter, vi have med at bestille. Jeg skal nu afvente, hvorledes den ærede Ordfører vil udtale sig. Hvis han ikke vil stemme for det principale Forflag, tror jeg nok, at jeg først vil stemme derfor, men derefter imod det subsidiaire; det forekommer mig at være mest retfærdigt. — Der er dernæst to Forflag, som jeg vil tillade mig at omtale. Det ene er Forflaget under Nr. 59, som jeg har været med at tiltræde, og som i Dyrigt allerede har været omtalt af et Par ærede Læser. Grunden, hvorfor jeg har tiltraadt dette Forflag, er den, at det forekommer mig, at Sømnevesenet er Noget, vi kunne overkomme, og som efter min Anskuelse kan befri os for meget større Udgifter til andre Forsvarsmidler, der dog maatte aldeles ikke kunne opfylde, hvad vi ønske, de skulle opfylde. Disse Sømner kunne bruges til at dække Mangler ved Søfortene, og naar det er Tilfældet, kunne vi saa meget desto bedre stemme imod den fornyede Begjæring, Ministeren er fremkommen med angaaende Bestyrelsen af disse, en Begjæring, som er meget stor, og som vi jo da ogsaa ganske nylig have forkastet. Det kunde aldrig falde mig ind at stemme for det gjenoptagne Forflag om en Bevilling af 112,250 Rd. De Grunde, som forelaa, da vi forkastede Forflaget, have dog virkelig været tilstede, og den Opdagelse, der nu er gjort, at man skulde være kommen til Ende med at udvikle Artilleriet, kan jeg — det maa de Herre indskyldes — ikke tro paa. Da Opdagelserne ikke ere skedne videre frem, er det en Selvsølge, at man kan sige: For Dieblisset er der ikke noget Bedre end dette, men at de Herrer skulde kunne optræde som Profeter og kunne sige os, at Artilleriet nu ikke kan udvikles mere, kan jeg, skjøndt jeg har en mageløs Ærbødighed for Deres Sagkundskab, ikke gaa ind paa. Hvad angaar denne Vidtskuenhed og Forudseenhed, vil jeg sige, at andre Menneſter maatte kunne have en lige saa god Grund til at have deres Mening som de ærede Sagkundige. Disse have nemlig desværre en Mangel med Hensyn til denne Sag, og det er deres Forkjærlighed for den. Dette er nu meget naturligt, thi dygtige Mænd i deres Fag synes, at dette er det Vigtigste af alt Muligt; jo dygtigere de ere, desto mere ere de indtagne for den Sag, de have med at bestille.